

مراقب باشید چه کسی باغ را می خرد؟!

هومن جعفری

«باغ ابلالو» یکی از مهم ترین و معتبرترین نمایشنامه هایی است که در تاریخ اجرای معاصر به یاد داریم. این واپسین نمایشنامه‌ی «انتوان چخوف» نامدار و بنا بر داوری هایی، مهم ترین و معروف ترین کار اوست. چخوف، یک سال بعد از نوشتن این نمایشنامه، جهان را ترک کرد و دیگر اثری از خود برجای نگذاشت؛ هر چند جای گله ای نیست چون او متن های درخشان و زنده آنقدر هست، که احتمالا تا دهها سال بعد نیز می شود دوباره به آنها رجوع کرد، دنیای نو را با آنها مطلقا داد و از پیش بینی های حیرت آور این نویسنده ی روسی در شگفت ماند.

متن نمایش بسیار ساده و سراسر است و کمتر پیچیدگی خاصی در آن می بینیم. یک خانواده ی اشرافی سستی روسی، تا خرخره در بدهی هایی فرو رفته اند که ناشی از بی لیاقتی و زندگی مرفه آنهاست. نماد افتخار زندگی آنها، باغ ابلالوی بسیار بزرگ و با شکوهی است که زبان زد خاص و عام است و آخرین دارایی آنهاست. باغی که در گرو قرار دارد و به زودی توسط بدهکاران توقیف می گردد. اعضای خانواده دور هم جمع می شوند تا برای این مشکل فکری کنند اما غرور اشرافی و بی فکری شان سبب می شود تا به نتیجه نرسند. آنها مغرورتر از آنند که کمک تجار دیگر شهر را برای رفع مشکل خود قبول کنند؛ پس همان کاری را می کنند که همیشه انجام داده اند. مهمانی بزرگی می گیرند تا باز هم پول هایی را خرج کنند که نازند و در پایان جشن متوجه می شوند باغشان توسط یکی از همان هایی خریده شده که می خواسته به آنها کمک کند و آنها مغرورانه کمکش را رد کرده اند. خانواده ی اشرافی، ناچار به ترک خانه می شوند و به وقت خروج، صدای تیرهایی را می شنوند که باغ موروثی شان را خراب می کند.

ترکیب طبقاتی باغ ابلالو، یکی از هوشمندی های چخوف است. او در این اثر تقریباً تمام طبقات جامعه ی روس را وارد کرده و کوشیده تا سردرگمی ها، ناتوانی ها و یا توانایی های هر کدام را به نمایش بگذارد. مقصودی پشت انتخاب هر آدم و هر لباس و هر حرف و هر عمل قرار دارد. یکی از این نقش ها، خریدار باغ است. یک جوان که پدرش قبلاً کارگر همین خاندان و همین باغ بوده و از سر وفاداری، پیشنهاد می کند که کمک حال خانواده باشند؛ اما برای طبقه ی اشراف سخت است کمک رعیت را بپذیرفتن. آنها از این پیشنهاد سر باز می زنند و در پایان، باغ را می بینند که به دست همان فرد افتاده؛ منتهی این بار نه به قصد کمک، که به قصد تخریب! خلاصه اینکه حواستان باشد چه کسی باغ ابلالو را خواهد خرید!

شهردار تهران: بزرگترین تونل شهری غرب آسیا در پایتخت احداث می شود

امتیاز در مورد نوسازی شهرها به جای ساخت شهرهای جدید گزارش می دهد؛

مداخله دموکراتیک در بافت های فرسوده

رشد چشمگیر گردشگری در ۶ ماهه نخست سال؛ جنگ بزرگ نقل و انتقالاتی؛ سر نوشت نامعلوم مدعیان آقای گلی

سوم خرداد، سالروز فتح خرمشهر گرامی باد

واکنش وزیر میراث فرهنگی به ناپدید شدن فرش های سعدآباد

سخنگوی اقتصادی دولت در نشست خبری: دولت فشار تورم را احساس می کند

پس لوزه های کسر امتیاز مجدد از یوونتوسی؛ تصمیماتی غیر حرفه ای که همه چیز را به هم ریخت!

ناگفته های احمد رضا درویش از فیلمبرداری در حرم امام رضا (ع)

اخبار

خبر

واکنش وزیر میراث فرهنگی به ناپدید شدن فرش های سعدآباد

وزیر میراث فرهنگی درباره خبر ناپدید شدن فرش های سعدآباد گفت: اصل خبر سرعت فرش های سعدآباد و چگونگی سرعت باید روشن شود. در روزهای گذشته خبری مبنی بر ناپدید شدن تعدادی تخته فرش نفیس و ارزشمند ملی که تصاویر برخی از این فرش ها در کتاب «کنجینه تار و پود، مجموعه تصاویر دومین کلکسیون بزرگ فرش جهان» وجود دارد از کاخ سعدآباد منتشر شد. روابط عمومی مجموعه فرهنگی تاریخی سعدآباد شنبه گذشته در این زمینه اعلام کرد: روز یکشنبه خبری مبنی بر «ناپدید شدن فرش های نفیس ساختمان حافظیه سعدآباد در سال های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۵» منتشر شد و بازتاب گسترده ای میان افکار عمومی داشت. در توضیحات روابط عمومی مجموعه فرهنگی تاریخی سعدآباد آمده است: لازم به توضیح است، همان طور که در خبر یاد شده آمده؛ ساختمان حافظیه متعلق به نهاد ریاست جمهوری است و حفاظت از آن در حیطه وظایف و اختیارات وزارت میراث فرهنگی نیست.

در همین زمینه سید عزت الله ضرغامی وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در حاشیه مراسم رونمایی از پروژه های حفظ بناهای تاریخی در جمع خبرنگاران درباره ناپدید شدن فرش های سعدآباد اظهار کرد: گزارش مقدماتی درباره سرعت فرش ها از مجموعه سعدآباد صادر شده است. این اتفاق در دوره های گذشته رخ داده است؛ و آن بخش از سعدآباد در اختیار دستگاه های دیگر بوده است.

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی گفت: حتما باید اصل خبر سرعت فرش ها و چگونگی سرعت اطلاعات کامل روشن شود. مجموعه ۱۸۰ هکتاری سعدآباد مشتمل بر بناها و کاخ موزه هایی است که برخی از آن ها در تملک نهادهای غیر از میراث فرهنگی است.

احداث زیرسازی و روسازی پروژه ریلی شلمچه به بصره

وزیر راه و شهرسازی کشورمان امروز در گفتگوی تلفنی با وزیر حمل و نقل عراق ضمن بررسی آخرین روند پروژه شلمچه به بصره و برگزاری اجلاس وزرای حمل و نقل گفتگو کردند. «مهرداد بندرشاه» وزیر راه و شهرسازی در تماس تلفنی با «زقاف محبیس السعداوی» وزیر حمل و نقل جمهوری عراق پروژه راه آهن شلمچه به بصره و اقدامات دولت عراق در تملک اراضی مسیر این خط ریلی را مورد بررسی قرار دادند. وزیر راه و شهرسازی کشورمان در این گفتگوی تلفنی بر مسئولیت شرکت راه آهن جمهوری اسلامی در پیگیری ساخت خط ریلی شلمچه به بصره و مسئولیت مدیرعامل راه آهن در پیگیری روزانه و مستمر و ارائه گزارش اقدامات صورت گرفته اشاره کرد. در نشست فروردین ماه وزرای دو کشور در تهران، دو کشور ایران و عراق برای ساخت خط آهن شلمچه-بصره توافق کردند که بر اساس آن احداث زیرسازی و روسازی و ابنیه مورد نیاز مسیر توسط راه آهن جمهوری عراق انجام خواهد شد. پیگیری موضوع سفر زوار ایرانی در اربعین به عتبات عالیات و برگزاری اجلاس وزرای حمل و نقل در بغداد در هفته آتی از موضوعات دیگر مورد بحث بود. هفته آینده کنفرانسی با حضور وزرای حمل و نقل کشورهای همجوار و کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس در بغداد برگزار خواهد شد. این کنفرانس در چارچوب تلاش های دولت عراق برای تقویت همکاری های اقتصادی صورت می گیرد.

اتصال متروی تهران به شبکه راه آهن روی میز استاندار تهران

مدیرعامل شرکت متروی تهران از تصمیم گیری در خصوص اتصال متروی تهران به خطوط راه آهن کشور از سوی استاندار تهران خبر داد. محسن هرمزی، در خصوص آخرین وضعیت پروژه اتصال دو خط متروی پایتخت به خط راه آهن سریع السیر تهران - مشهد و همچنین خط حومه ای تهران - گرمسار، گفت: به تازگی جلسه ای با حضور استاندار تهران، مدیران شرکت راه آهن و شرکت متروی تهران برگزار شد که در آن وضعیت اتصال متروی تهران به خط راه آهن سراسری کشور مورد بررسی قرار گرفت. وی با بیان اینکه براساس این طرح «ایجاد مجموعه ایستگاهی یکپارچه ری» مدنظر قرار می گیرد و در یک بازه زمانی حداکثر ۳۶ ماهه مترو به شبکه راه آهن متصل می شود، افزود: براساس این ایده ایستگاه شهری که یک ایستگاه تقاطعی در خطوط یک و ۶ مترو محسوب می شود، به خط راه آهن سریع السیر تهران - مشهد که در دست ساخت است، متصل شده و همچنین می توان با خط حومه ای راه آهن تهران - گرمسار، یک مجموعه ایستگاهی یکپارچه را تشکیل داده و تبادل مسافر در آن انجام می شود. هرمزی با تاکید بر اینکه بنا به درخواست معاون رئیس جمهور و استاندار تهران، گزارش مطالعاتی این ایده تهیه شده است، ادامه داد: شرکت مترو و راه آهن به صورت مشترک از یک مشاور استفاده کردند تا از لحاظ فنی، اقتصادی و... ایده شکل گیری مجموعه ایستگاهی یکپارچه ری را بررسی کند که گزارش آماده و مقرر شده بود که این گزارش به زودی به استاندار تهران تحویل داده شود تا در مورد این مهم تصمیم گیری شود.

توزیع ۳ سال سوخت رایگان سی ان جی در انتظار تایید

رئیس هیات مدیره انجمن CNG از ارائه پیشنهاد توزیع سه سال سوخت سی ان جی به طور رایگان خبر داد و گفت: اکنون این پیشنهاد در سازمان برنامه و بودجه در حال بررسی بوده و احتمال تایید آن بسیار زیاد است. محسن جوهری با بیان این که ما از لحاظ منابع گاز در جهان بعد از روسیه رتبه دوم را داریم تصریح کرد: گسترده ترین شبکه گاز در کشور وجود دارد و شرکت های تولیدی در زمینه تامین تجهیزات، مخزن سازها زیرساخت های مناسبی برای توسعه این صنعت در اختیار دارند. وی اضافه کرد: سهم سی ان جی در سبد سوخت کشور رو به کاهش است به طوری که در سال گذشته سهم سی ان جی در سبد سوخت ۱۷ درصد بود اما امسال این عدد ۵۰ درصد کاهش پیدا کرده است. علی محمودیان، مدیر اجرایی اتحادیه کسبوری با بیان این که به دلایل طرح دولت برای تبدیل یک میلیون و ۲۰۶ هزار خودروی دوگانه سوز اجرایی نشد و اگر این اتفاق می افتاد می توانستیم ۱۰ میلیون بنزین را صرفه جویی کنیم، افزود: از پایان سال ۱۳۹۸ هیچ کالایی را در حوزه توسعه صنعت سی ان جی از خارج از کشور وارد نکردیم و اکنون توانایی بالایی در تولید تجهیزات داریم به طوری که به کشورهای عراق، ارمنستان، روسیه و آفریقا این تجهیزات را صادر می کنیم. اتفاق با بیان این که سه درصد از تولید گاز طبیعی در کشور سهم سبد حمل و نقل است، اظهار کرد: این موضوع چهار میلیارد دلار صرفه جویی سالانه را به همراه دارد و اکنون قابلیت افزایش ظرفیت دو برابری موجود است که اگر این اتفاق بیفتد می توانیم هشت میلیارد دلار صرفه جویی ایجاد کنیم.

یادداشت

عرفان حاج بابایی

سیزده سال از درگذشت ناصر حجازی، اسطوره فوتبال ایران گذشت. سیزده سال احتمالا زمان زیادی است. برای هر چیزی، زمان زیادی است. چه برسد به این که بحث فریاد و داغ و سرد شدن یاد مطوح باشد. می گویند زمان، قاتل رومن است. هر هجرت و رحلتی را اگر به زمان بسپارید، غم و محنت آن را رقم می کند. به فراموشی کمک می کند و شرایط را عادی می کند. ناصر حجازی اما یک تنه برای تقض گزاره های فوق کافی است.

حجازی ۱۳ سال است که فوت کرده. عقاب، صبح روز دوم خرداد ۱۳۹۰ از شهر کالاف ها بر کشید. جسم حجازی رفته بود اما جوری زندگی کرده که جاودانه شد. همان آوانگارد بودنش، همان توصیه پدر نبوت و سر خم نکردنش باعث شد او هیچگاه فراموش نشود. این ها به ظاهر مشتکی شمار روشنفکرانه است اما حقیقت این است که آن چه دیگران شمارش را می دهند، حجازی زندگی اش کرد. برای او فرقی نمی کرد کدام نظام سیاسی بر سر کار باشد. او فقط عادت نداشت «بله قربان!» بگوید. پس نه قبل از جام جهانی ۱۹۷۸

برای ناصر حجازی؛ «آوانگارد» تنها

خطاب تند حجازی قرار گرفت که مگر ملت ایران گنا هستند که به آن ها ۴۵ هزار تومان ایارانه می دهید؟ حجازی از مردم بود و تا روز آخر هم دغدغه آن ها را داشت. به قول خودش، بی غیرت نبود که از درد مردم نالد.

او آن قدر جلو بود و آن قدر آزاده بود که احتمالا بعید است کسی حالا حالاها به او برسند. بودند و هستند کسانی که بیشتر جام برزند، کسانی که بیشتر در جام جهانی بازی کردند، کسانی که مریب تیم ملی شدند، اما حجازی نشدند. چون حجازی را فقط «فوتبال» حجازی نکرد. او نوعی از زیستن را انتخاب کرده بود که فراتر از توانایی های فنی یا تعلقات رنگی، مهر او را در دل مردمان سرزمینش انداخته بود. مردمانی که در مراسم تشییع و خاکسپاری، حق او را یاد کردند و الان هم که سال ها از رفتنش گذشته، محل دفن ناصر حجازی در قطعه نام آوران، زنده ترین جای بهشت زهراي تهران است. او زیستن را انتخاب کرده بود که در آن هم پیشرو بود و هم تک. زیستن است و با افتخار که طی آن حاضر نشد با لذت و خواری بی شبنم بگردد. او واقعا آوانگارد و تنها بود.

خرداد ۱۲۸۴، در ایام دلسردی مردم از سیاست، او یکی از ماندگارترین تصاویر انتخابات ریاست جمهوری آن سال را ساخت. حجازی برای مخالفت با حضور سیاسیون در ورزش، راهی دیگر را برگزید. ترجیح داد به جای منفعل بودن، یک اکت فعالانه را انتخاب کند. تصمیم گرفت به جای غر زدن و مصاحبه کردن در روزنامه ها و گلابه از دخالت نااهلان در ورزش، به میدان بیاید و در عرصه عمل خودی نشان دهد. او در آن سال دوشادوش رجال سرشناس سیاست همچون اکبر هاشمی رفسنجانی، مهدی کروبی و محمود احمدی نژاد، در انتخابات ثبت نام کرد. او که خود را مشهورتر و محبوب تر از مصطفی مین و محسن رضایی می دانست، یقین داشت که در صلاحیت می شود و می تواند. او فقط می خواست بگوید همانطور که شما سیاسیون از حضور ما ورزشی ها در حوزه خود استقبال نمی کنید و علاقه ای به آن ندارید، ما ورزشی ها هم دوست نداریم که شما سیاسیون برای ما تعیین تکلیف کنید. او واقعا آوانگارد و تنها بود.

همه این ها از او شخصیتی یگانه ساخت. شخصیتی که فوتبال ایران مشاهش را به خود ندیده بود. شخصیتی پیشگام که نه صله بگیر بود و